

Mimarad

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXI. évfolyam, 36. szám, 2017. szeptember 8.

Ahogy a kristálycsillár lezuhan. Ahogy a polgári jólét fogcsikorgatva fenntartott, áhítattal csodált szimbólumából dobozban tologatott lom lesz egy homályos alagsorban. A fényképek, a térképek, a folyton toldozgatott énképek, az önsegítő könyvek, a horoszkópok, az útmutatások a lassanként beomló labirintusban, ahonnan soha nem lehetett kilátni az égre. A számárfüles szószedetek, az élethossznyi keserves és kíváncsi tanulás, az akarat, az örök kívánczóság a jóra és a jobbra. A porrá lett öreg kéz toll-nyoma. A fonalak, a csipkék, az árva kék fodros úszósapka, a poros vörös paróka, a kimarjult lábú, rossz rugójú szék, a súlyos könyvespolc egymáson heverő polcdeszkái egy olajos garázs sötétjében.